THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XIX No. 6 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department FEBRUARY 1937

A JEWISH BELIEVER AMONG THE NAZIS

From Philosophy To Revelation

The Story of Otto Samuel's Search for Truth

I was born on March 10, 1887. My father was a merchant, and I was destined for the same profession. After having attended the Jewish grammar school in Cologne on the Rhine, I went to high school, where I made good progress, and where I always was one of the best pupils. It was my greatest desire to study for a profession. I was especially interested in philosophy. But my dear father denied me this desire with well-meant intentions. I became a merchant and was very unhappy, although, after an apprenticeship of two years, I had advanced to the position of foreign forwarding clerk in a wholesale business. Later on I travelled for my father's business. Obeying an irresistible urge, I continued to study philosophy, and in time became a contributor to several scientific magazines. Soon I was asked to criticize books. In 1914 war broke out.

In 1915 I came to Namur where I secured a position as interpreter — at the age of 28 (my father had just died; I had lost my mother when I was a child). This was preceded by some weeks of preparation in Merzig on the Saar, and there I was to find the Lord. Already during my philosophic studies I had been occupied much with the Christian doctrine, had even read the New Testament, but the secret of the Cross had not been revealed to me.

I GO TO MILITARY HOSPITAL

In Merzig I became very sick and was taken to the military hospital with a high fever. I was put in a bed next to a comrade who had been a Catholic but had found the Lord Jesus Christ and became a true child of God. As he told me later, he had prayed for years to the Lord Jesus that He would grant him a soul from among the people of Israel. This petition was fulfilled in me. A conversation arose between us which lasted until late at night, and during the course of which my friend, Leo Hoffman, gave his testimony. Finally he asked me to pray that if Jesus of Nazareth should really be the Messiah, He might reveal Himself to me. When I was alone, I followed this advice in true simplicity. The Lord Jesus Christ revealed Himself to me in His whole Majesty and Glory. Above all He also revealed Himself to me as the Saviour of sinners. I fell on my knees before Him and confessed my sins, and He awarded me forgiveness. I who had been an arrogant philosopher and who even then was speculating on the unity of God, became very humble. A new life began for me. I shall never forget the days in May which I spent in Namur. It was not only spring out doors, but also in my heart, and I looked at the creation with other eyes. I had a burning desire for the Word of God. My friend loaned me his Bible, until I could get one for myself. I read over and over again the entire New Testament. Worlds opened before my mind. My life afterwards went

Mr. and Mrs. SAMUEL

through many ups and downs, but I never lost the assurance of my faith, which I then had received. I was allowed to stay with my friend during the whole war. We started a simple study of theology. I could tell of many kind guidances of the Lord during the war-time. Also during my grave illness I experienced His support in a real way. I know if the Lord would not have helped me at that time, today I would lie in the grave.

I BECOME PASTOR

After the war I went to Dr. Everhard Arnold, who then was the co-editor of the "Furrow" (Furche), in which paper many of my essays had appeared. I came to know Arnold during the war. He then saw to it that I became his successor as a preacher in Halle-Saale. I stayed there for five years. Then I was asked by two congregations at one time to be their preacher, namely, a Baptist church of Berlin and the Free Evangelical Church of Gelsenkirchen-Horst. I accepted the latter, where I have been active over ten years. With great joy I proclaimed the Word of God and did missionary work among the children, young people and women. Under my ministry the church increased one-third in membership. I also was active as a writer. An essay about the "Psychology of the Faith" received a prize by the German Kant Society. Only a short time ago one of my essays about the "Proof of the Existence of God" was allowed to be printed by the Chr. Emperor Publication, Munich.

I WANT TO HELP BELIEVING JEWS

The peculiar conditions of today have for a long time made it appear very desirable for me to resign my ministry here in my community and to try to help my Hebrew Christian brethren and my Jewish brethren according to the flesh. Whether the Lord will grant me a short or long life, I pray God to make me fit to give my all to this huge task, which has sprung up from this new situation.

SHOULD JEWISH WOMEN BELIEVE?

Why Jewish Women Should Interest Themselves In The Lord Jesus Christ.

By A. Melamed

Dear Jewish women, when you look at the title, I am sure you will say with laughter, "What part have we women in religion? What do we really know about religion? God gave us three commandments. These we must cherish and that is enough."

Poor women! It is said that an imagination is worse than a disease. This is really true. The story is told about a number of men who were angry at one, and they wished to avenge themselves on him. They decided among themselves to convince him that he was ill. When one of them met him, he immediately asked him, "Why are you looking so ill today?" The same question was asked by each, until they actually made him believe that he was sick. So it is with you, dear women. You have been made to believe that you do not need to know about anything more than pots and spoons. You have accepted it as if it were a commandment of Moses from Sinai.

NOT FOR MEN ONLY

Let us see if our Holy Law really teaches this. I have diligently searched the whole Law, and have found in no place where religion is for men alone. On the contrary, I found that when God gave us the Holy Law, He did not speak to the men only but to the whole nation—men, women and children; because with God all are equal. We find numerous miracles which God wrought through women. For instance, who saved Moses from death when God met him in the inn and wanted to kill him? Was it not his wife, Zipporah? See Exodus 4:25. Or who does not know about Deborah, the prophetess, who was judge over all Israel? See Judges 4. Or who does not know the story of Ruth, who, though a Gentile, had her eyes opened by God to

Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 1st.

see that the God of Abraham, Isaac and Jacob, the God of Israel, was the true God, Who created Heaven and earth? And she left her people, her land, and all her friends and followed her poor mother-in-law, Naomi.

THE WOMAN IN THE GARDEN

There is also another story of a woman, which story we can never forget, that of our mother, Eve, which occurred right after creation: God placed Adam and Eve in the garden of Eden. They had all that heart could desire. They could see God whenever they wished, just as children can see their father. In the garden were also two trees, the Tree of Life and the Tree of Knowledge of Good and Evil. God commanded them saying, "Of every tree of the garden thou mayest freely eat: but of the tree of the knowledge of good and evil, thou shalt not eat of it: for in the day that thou eatest thereof thou shall surely die" (Genesis 2:17).

The devil is God's greatest enemy because at one time, when he was the chief angel, he sinned against God and was cast out of Heaven. From that day he has sought to despise God in everything. Therefore, it pricked Satan to the heart to see the children of God living so peacefully. What did he do? He disguised himself in the form of the serpent and stole into the Garden of Eden. There he found our mother, Eve, and beguiled her to eat of the Tree of the Knowledge of Good and Evil of which God had told her not to eat. She began to desire the fruit, then ate thereof, then she gave it to her husband, who ate with her. But as soon as they had done so, God asked them "What have you done? Why did you transgress my word? You must die."

"YOU WILL HAVE TO SUFFER!"

God watched with pity as they wandered out of the Garden of Eden. But, the Lord Jesus Christ, our Messiah, stood by the side of God and looked upon the tragic result of their disobedience. He then addressed God, "Father, let me avenge your children, whom Satan has ruined!" God answered Him, "My dear Son, do you know what you will have to suffer before you will conquer Satan?" "Yes, Father," He answered, "I know that I will have to suffer much; but my love for the world is so great that I am ready to suffer everything for the redemption of the people from Satan's grip and to restore them back to Thee and to their former blessed state."

God immediately said to Satan, "Know surely that from the seed of the woman, there will come One Who will crush your head."

GOD NEVER FORGETS

Thousands of years passed. The Jews had forgotten what God had promised to them. But God is not a man that He should forget. When the people were thoroughly fallen into Satan's hand, the Messiah was born in the town of Bethlehem from a pious Jewish virgin named Mary. The child was named "Jesus" beforehand by the angel because "He shall save His people from their sins." When He grew up He went about teaching everyone to return to God and turn away from Satan. Satan, however, blinded the eyes of the people so that they should not know Who Jesus was. His own people whom he so greatly loved and for whose sake He came, gave Him over to the Romans and asked that He be crucified. But by His death He conquered Satan, and by His shed blood He will free everyone from the power of Satan who will accept Him as the sacrifice for sin.

DO YOU LOVE YOUR CHILDREN?

Dear Jewish mother, do you not long to be saved from the power of Satan through the blood of the Lord Jesus Christ Who stands with open arms to receive you as a father would his children? You should know and instil in your children the teachings of Jesus, our Messiah.

Believe in Him as your Saviour, and do not be ashamed to talk about Him to your children, among strangers, no matter what they may say or do. He only is able to save them that come to God. "Blessed is the man that trusteth in him" (Psalm 34:8).

WE WANT YOUR SUBSCRIPTION

If you are receiving The Shepherd of Israel and have not subscribed for it yourself, it is because someone else has subscribed for you. When that subscription expires, we will stop sending you this paper. Now if you do not want to miss a single copy of the paper, please send us your 50c. at once and we will extend your subscription for one year.

The Shepherd of Israel is being received by thousands of prominent Jews in America each month; among them are lawyers, doctors, merchants, bankers, and rabbis. Many are writing us to say how much they enjoy the paper. They realize what an important work The Shepherd of Israel is doing and how it is emancipating the minds of many of our Jewish people so that they are waking up to the folly of their blindness and are beginning to realize that after all they have no future hope aside from the Lord Jesus Christ, their Saviour and Messiah.

The subscription price of The Shepherd of Irsael is 50c. a year. Remittance can be sent either in stamps or by postal money order. We want you to subscribe so that you will be sure of getting your paper each month.

BECOME A SUBSCRIBER TO-DAY

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton Street
Brooklyn, N. Y.

Copies of the The Shepherd of Israel may be obtained at the following stations:-

Brooklyn, N. Y.
27 Throop Avenue
REV. LEOPOLD COHN

Chicago, Ill.
316 Stanley Pl.
Rev. SOLOMON BIRNBAUM

Pittsburgh, Pa.
1603 Centre Avenue
Rev. JOHN SOLOMON, Missionary

Philadelphia, Pa.
535 Spruce Street
Mr. HARRY BURGEN, Missionary

Columbus, Ohio
1039 E. Broad Street
Rev. OSCAR WAGO

Los Angeles, Calif.
2005 Brooklyn Ave.
Rev. E. ZIMMERMAN

Sidney, Australia
145 Commonwealth Street
Rev. G. E. ARDILL

Warsaw, Poland
Targowa, 15. M. 4.
Rev. MOSES GITLIN, Missionary

Jerusalem, Palestine
Gospel Gate, Russian Compound
Rev. FRANK L. BOOTHBY, Missionary

Paris, France
123, Avenue du Maine
Rev. HENRI VINCENT

אפשר גאר פרעגען, פארוואס גאט האט געדארפט בעשאפען חוה'ן דורך אן אפעראציע אויף אדם'ס ריפ? גאט האט אבער געפלאנט און געשאפען ווי ער האט געוואלט און מיר מענשען, האבענדיג קליינע מחות קענען דאס נישט פארשטעהן אבער מיר זאלען האבען אמונה אין דעם "כה אמר ד'".

די שרעקליכע ערשיינונג פון אונזער צייט.

די שרעקליכע עפידעמיע פון פארברעכען אין דער לעצטער צייט וואס האט איבערפלייצט ניו יארק און אנדערס וואו, האט ארויסגערופען פערשידענע מיינונגען וועגען די אורזאך פון די פיעלע מארדען, קירנעפען און רויבערייען.

דורכבלעטערענדיג די היסטאריע פון ניו יארק געפינען מיר דוקא א היבש ביסעל פארברעכען נאך איידער די היינטיגע כוואליע האט זיך ארויפגעלאזט אויף ניו יארק, ס'איז אבער א גרויסער אונטערשיעד צווישען די פריהערדיגע באנדיטען און די היינטיגע. די פריהערדיגע רויבער פלעגען מורא האבען פאר די פאליציי, האבען זיי געשלאפען ביי טאג און געבושעוועט ביי נאכט, אבער די היינטיגע פארברעכער געהען אין העלען טאג אויף בראדוויי, אויף פינפטע עוועניו און וואו נישט, אהן שרעק אהן מורא, רויבען זיי בענק, געשעפטען און יחידים, מ'הרג'עט און מ'רויבט פראנק און פריי.

נישט נור איז ניו יארק געבענשט מיט כל מיני פארברעכער נייערט כמעט אין אלע שטעדט הערשט דער מבול פון רויבערייען, מיט די אייגענטהימליכע אנלאגען, נעמליך, פרעכהייט און פורכטלאזיגקייט. דערפאר האט מען גענומען שטארק נאכזוכען די אורזאך פון דיעזער פלוצליכע כוואליע כדי זי דאן אויך קאנען צו בעזייטיגען.

מאנכע האבען די גאנצע פעראנטווארטליכקייט ארויף געווארפען אויף דער פאליציי בכן זיי פערנאכלעסיגען זייער ארבייט. דער פאקט איז אבער, אז די פאליציי טהוט איהר ארבייט מיט איהר גאנצער פעהיגקייט, עס האבען זיך אבער געיאוועט אונגעהויערע שטארקע כחות פון דער אונטערוועלט וואס מאכען אונמעגליך זייער טראגישע טעטיג-קייט אבצושטעלען טראץ די גאנצע מאכט, טאלאנט און פעהיגקייט וואס די פאליס דעפארטמענט פארמאגט.

וואס אנבעלאנגט די פארברעכער זעלבסט, זענען זיי — מיט איניגע אויסנאהמען — אמעריקאנער ערצויגענע יונגע לייט וואס זענען דורכגעגאנגען סקולס און מאנכע האבען אפילו העכערע בילדונג. זיי שטאמען פון פערשידענע נאציאנאליטעטען, א פראדוקט פון אמעריקאנער שמעלץ-טאב.

אויבערפלעכליך פרעגט זיך, ווי קומט עס אז אויסגעבילדעטע יונגע לייט פון די סקולס זאלען גאר ווערען באנדיטען? די אנווארט איז —

מיט א יאהר צוואנציג צוריק האט מען אנגע-הויבען צו אגיטירען דא אין אמעריקא געגען דעם ביבלישען אונטעריכט אין די פאבליק סקולס. ביז דאמאלט פלעגט מען יעדען טאג פארלעזען א פארציע פון תנ"ך און פון ברית חדשה פאר אלע קינדער אין די סקולס. די לעהרערס פלעגען דערביי מאכען א תפלה צו גאט צוזאם מיט די קינדער. דאס פלעגט זעהר גוט בעאיינפלוסען די קינדער און זענען אזוי-נאך אויפגעצויגען געווארען אין יראת ד'. זיי האבען זיך צוגעהערט צום "לא תגנוב, לא תרצח, לא תחמוד, בעזאנדערס צו די ווערטער פון ישוע המשיח וואס האט אזוי אפט אנגעזאגט "יענעם צו ליעבען" און חלילה יענעם קיין שלעכטס צו טהון. אט דאס האט געמאכט זעהר א גוטען איינדרוק אויף דער יוגענד.

דער מענש איז טאקע געבוירען מיט טהירישע אינסטינקטען, נור דורך אויפוואקסען אין גוטער געזעלשאפט ווערט ער אפגעפאלישט און געשליפען ביז א געוויסען גראד. ווען מ'צורייצט אבער דאס ענימאלישע טייל פון אינערן וועזען וואס איז נאך דארט פאראן איז דער מענש באלד בערייט צו רויבען און צו מארדען. גאר נישט קאן די טהירישע טבע פארניכטען ווי נור איינציג אליין גאטסווארט וואס הויבט דעם מענש אויף צו דער הויכער שטופע פון ליעבע און געטליכקייט.

און ווער האט גורם געווען וואס די ביבעל איז ארויסגעווארפען געווארען פון די פאבליק סקולס? אידען און קאטאליקען.ביידע האבען געמאכט יד אחת געגען אזאלכער אונטעריכט, און דער פועל יוצא איז דאס וואס איהר זעהט — בעזע חיות אין מענ-שענגעשטאלט, רויבער, מערדער און קירנעפער.

פונקט ווי א הונגעריגער וואלף בעפאלען זיי דעם וואס איז שוואכער פון זיי און רייסען שטיקער לעבעדיגערהייז. דאס טהוען יענע יונגע באנדיטען וואס זענען אויפגעצויגען געווארען אהן גאט און אהן זיין תורה. זיי זענען הפקר מענשען און שיסען, שטעכען אהן רחמנות.

נור איין גאט ווייס וויפיעלע אידישע עלטערן בעוויינען איצט זייער נארישע שטעלונג צו שטערען די ביבעל אין פאבליק סקול, וואס האט געפיהרט דערצו וואס זייערע יונגע קינדער זענען דארט וואו זיי זאלען נישט זיין. טרעהרען קאנען מעהר נישט העלפען.

א ווארנונג — אידען למעה"ש זעהט אז אייערע יונגע קינדער זאלען לערנען די ביבעל, דאס אלטע און דאס נייע טעסטאמענט און וויסען פון דעם "כה אמר ד'".

וואונדערבאר!

1. קיין פאלק האט אזוי פיעל געוויינט
וויי דו מיין פאלק ישראל
פיעל טרערען האט פאר דיר פארגאסען
ישוע דיין משיח דיין גואל!

2. קיין פאלק איז אזוי פארהאסט
ווי דו ביי די נאציאנען
דאך מעהר געהאסט איז ישוע
דו ווילסט איהם גאר ניט דערמאנען.

3. קיין פאלק איז אזוי געליבט
ווי דו, דו עם סגולה!
צו דיר איז משיח געקומען
דאך, האסטו ניט קיין גאולה.

4. קיין פאלק איז אזוי צושפרייט
ווי איהר געליבטע ברידער
דאך, ווייטער ווי איהר גייט
וויל ישוע אייך זאמלען ווידער!

פ. גארדאן.

אונזערע מיסיאנען

און אנדערע סטיישאנס וואו איהר קאנט באקומען אונזער מאנאטס-בלאט "רעה ישראל" גראטיס:

ברוקלין, נ. י.
רעוו. לעאפאלד קאהן
27 טרופ עוועניו

פילאדעלפיא, פא.
מר' הארי בוירנען
535 ספרוס סטריט

פיטסבורג, פא.
רעוו. דזשאן סאלאמאן
1603 סענטראל עוועניו

שיקאגא, אילינאי
רעוו. סאלאמאן בירנבאום
316 סטענלי פליים

קאלומבוס, אהייא
רעוו. אסקאר וואגא
1039 איסט בראאר סטריט

לאס אנגעלעס, קאליפ.
רעוו. ע. ציממערמאן
2005 ברוקלין עוועניו

סידני אסטראליען
רעוו. ג. ע. ארדיל
145 קאמאנוועלטה סטריט

ווארשע, פוילען
רעוו. משה גיטלין
טארגאווא 15, מ. 4.

ירושלים, פאלעסטינא
נאספעל גייט, רוסיישער קאמפאונד
רעוו. פרענק בוטהביי

פאריז, פראנקרייך
רעוו. הענרי ווינסענט
123 דא-מעין עוו.

אונזערע טראקטאטען

וואס איהר קענט ביי אונז פריי בעקומען
אין אידיש און אין ענגליש

1. **ויכוח**
2. מה שמו.
3. קין און הבל
4. יכרת משיח
5. קול קורא.
6. **לשני** בתי ישראל
7. הנה העלמה.
8. דאס רעטעניש.
9. **ימים טובים**
10. גלויבען קריסטען אין 3 געטער?

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רעה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דינען משיח

VOL. XIX No. 6 | Rev. LEOPOLD COHN, Editor | FEBRUARY 1937

אַ איד פרעגט אַ קשיא

געוועהנליך ערהאַלטען מיר פערשיעדענע בריעף פון די טויזענטער לעזער פון אונזער "רעה ישראל", מאַנכע זענען זעהר אינטערעסאַנט און אַנדערע נישט, מיר אַנטוואָרטען אָבער אַלע.

מיט איינינע וואָכען צוריק האָבען מיר ערהאַלטען אַ בריעף פון אַ איד פון מיזורי. דאָס אַמעריקאַנער ווערטל איז: "איך בין פון מיזורי", ד"ה, איך גלויב נור דאָס וואָס איך זעה. די פראַגע וואָס יענער איד שטעלט אין זיין בריעף שמעקט אויך מיט יענעם ווערטל. ער שרייבט —

"איך בין שטאָלץ מיט דעם וואָס איך בין אַ בן אברהם און איך קאָן באין אופן נישט גלויבען אַז דער משיח דאַרף געבוירען ווערען פון אַ פרוי..."

עס איז זעהר פריקרע צו פאַרשטעהן די פילאָזאָפיע פון יענעם איד. ער מיינט געוויס נישט אַז דער משיח דאַרף געבוירען ווערען פון אַ מאַן? און צווייטענס, אַז ער שטאָלצירט אַזוי אַז ער איז אַ בן אברהם וויאַזוי'זשע איז עס, אַז ער קאָן נישט גלויבען אין גאָטס וואָרט אַזוי ווי אברהם האָט גע-גלויבט, האָבען מיר דען נישט אַ בפירוש'ן פסוק אין בראשית 15 : "והאמן בד' ויחשבה לו צדקה", ד"ה, ווייל אברהם האָט געגלויבט אין גאָט און אין זיין וואָרט האָט איהם גאָט גערעכענט פאַר אַ צדיק! גאָט האָט נעמליך געזאָגט צו אברהם, אַז זיין ווייב שרה וועט איהם געבוירען אַ זאָהן אויף דער עלטער. שרה איז דאַמאָלס אַלט געוועזען 90 יאָהר, לויט'ן דרך הטבע איז דאָס געוועזען אַן אונמעגליכע זאַך אין אַזאַ הויכען עלטער אַ קינד צו געבוירען. דערפאַר האָט זיך טאַקע שרה אויסגעלאַכט ווען דער מלאך האָט איהר אָנגעזאָגט די בשורה אַז זי וועט אַ זוהן גע-בוירען. אברהם האָט אָבער זיין גאַנצע מענשליכע פילאָזאָפיע בעזייטיגט, אפילו ער איז שוין דאַמאָלס 99 יאָר אַלט געוועזען, האָט ער דאָך ניט געוואָלט נאָכ-דענקען, שפעקולירען און פרעגען בכן, וויאַזוי דאָס איז מעגליך? אברהם האָט געגלויבט אַז מיט גאָט איז אַלעס מעגליך, דערפאַר האָט איהם גאָט גע-האַלטען פאַר אַ צדיק. דאָס ציינט, אַז ביי גאָט האָט קיין שום ווערטה קיין יחוס, קיינע מעשים טובים, גאָרנישט נייערט "אמונה", גאָט וויל אַז מיר זאָלען האָבען אמונה אין איהם און אין זיין וואָרט. דאָס איז דער עיקר, מעשים טובים קומען ממילא.

אויך אין ירמיה ה, 3 געפינען מיר ווי דער נביא זאָגט: ד' עיניך הלוא לאמונה, הכיתה אותם ולא חלו, כליתם... מאנו לשוב". צוערשט הייסט עס דאָרט אַז גאָט וויל נאָר איין זאַך פון אידען, און דאָס איז אמונה, מיר זאָלען גלויבען אין זיין וואָרט. דאַן זאָגט דער נביא, דו האָסט זיי געשלאָגען און זיי זענען נישט קראַנק, ד"ה זיי נעמען צו די קלעפּ ווי גלייך עס טהוט נישט וועה און ווילען זיך דאָך נישט באַקעהרען. דאָ זעהען מיר ווידער אַז גאָט וויל נור אמונה.

אויך צו משה רבינו האָט גאָט ב"ה געזאָגט: "עד אנה לא יאמינו בי העם הזה". (במדבר י"ד) גאָט ב"ה האָט דערפאַר געוואָלט דאָס גאַנצע אידישע פאָלק פערניכטען ווייל זיי האָבען נישט געוואָלט גלויבען. משה האָט זיך אָבער איינגעשטעלט און שטאַרק געבעטען פאַר'ן פאָלק, און דער גזר דין איז צוריק גערופען געוואָרען. שפּעטער איידער משה איז געגאַנגען שטאַרבען האָט ער אַליין פערביטערט אויסגערופען, אַז אידען זענען "בנים לא אמן בם", (דברים ל"ב), ד"ה, קינדער אָהן גלויבען.

קומענדיג צו דער אויביגער פראַגע פון דעם מיזוריער איד, מוזען מיר איהם מיט קלאָהרהייט זאָגען דורך די שפּאַלטען פון "רעה ישראל" די פאָלגענדע ווערטער —

"עס איז נישט אַ פראַגע — פאַרוואָס און וויאַזוי, נייערט, אויסצוגעפינען אין גאָטס וואָרט אַז אַ פרוי אָהן אַ מאַן דאַרף געבוירען דעם גואל און משיח? און ווען מיר געפינען אין הייליגען תנ"ך אַז גאָט האָט אַזוי געזאָגט, כאָטש מיר קאָנען דאָס מיט אונזער מענשליכען פערשטאַנד נישט משיג זיין, דאַרפען מיר דאָס דאָך גלויבען ווייל "כה אמר ד'". אָהן גלויבען אין גאָטס וואָרט קאָן מען אבסאָלוט נישט געפאַלען גאָט. (עבריים י"א, 6).

איצט וועלען מיר זעהן וואו גאָט האָט געזאָגט אַז דער משיח מוז געבוירען ווערען נישט נור פון אַ פרוי נייערט פון אַן "עלמה" וואָס מיינט אַן אבסאָלוט אונשולדיג מיידעל. דאָס וואָרט "עלמה" געפינט זיך 6 מאָל אין תנ"ך און איבעראַל מיינט עס אַן אונשולדיג מיידעל. 1) אין בראשית כ"ד, 43 לייענען מיר "והיה העלמה היצאת לשאוב", דער עלמה טיטעל מיינט רבקה'ן און רבקה איז דאָך אודאי דאַמאָלס געוועזען אַן אונשולדיג מיידעל. 2) אין שמות ב, 8, הייסט עס "ותלך העלמה", מרים, משה'ס שוועסטער איז געגאַנגען, און מרים איז דאָך דאַ-מאָלס נאָך געוועזען אַ יונג מיידעל. 3) אין תהלים ס"ח 25, לעזען מיר, "קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות תופפות", דאָס מיינט מען אויך נור מיידלעך ווייל עס איז דאַמאָל געוועזען אַזאַ מנהג אין ארץ ישראל אַז יונגע מיידלעך האָבען געשפּיעלט אויפ'ן פּויק. 4) אין שיר השירים הייסט עס "על כן עלמות אהבוך", דאָס קאָן אויך נישט מיינען פרויען וואָס האָבען שוין חתונה געהאַט. 5) אין שיר השירים ו, 8, לעזען מיר "ששים המה מלכות ושמונים פלגשים ועלמות אין מספר", דאָס קאָן דאָך אודאי ניט מיינען פערהייראַטע פרויען. 6) אין משלי ל, הייסט עס "ודרך גבר בעלמה", ווען עלמה זאָל נישט מיינען אַן אונשולדיג מיידעל וואָלט דער גאַנצער געדאַנק זיין אונפאַרשטענדליך. ווי איהר זעהט מיינען אַלע "עלמה'ס" פון תנ"ך, מיידלעך וואָס זענען אונפער-הייראַט, אַט אַזוי מיינט אויך די "עלמה" פון ישעיה ז, 14, אַן אונשולדיג, אונפערהייראַט מיידעל. דאָרט לייענען מיר "הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו אל", ד"ה אַז דער משיח האָט געמוזט געבוירען ווערען פון אַן עלמה, אָהן אַ מאַן, און זיין נאָמען זאָל זיין "עמנו אל", גאָט מיט אונז.

וועט דער איד פון מיזורי און אַנדערע חכמים ווי ער, נאָך אַלץ נישט גלויבען אַז דער משיח דאַרף געבוירען ווערען פון אַ פרוי אָהן אַ מאַן? גאָט ב"ה האָט שוין לאַנג אונז געזאָגט אין בראשית ג, 15, ווען ער האָט פערשאָלטען דעם נחש, אַז די זרע האשה וועט דעם נחש דעם קאָפּ צוטרעטען. מיר לעזען דאָרט "ואיבה אשית בינך ובין האשה בין זרעך ובין זרעה הוא ישפך ראש..." חוה האָט טאַקע געמיינט אַז זי וועט האָבען די זכיה דעם משיח צו געבוירען ווייל ווען זי האָט געבוירען איהר ערשטען זאָהן קין האָט זי געזאָגט "קניתי איש את ד'", ד"ה, איך האָב קונה געוועזען איהם וואָס איז מענש—גאָט; איהם וואָס מיר האָבען פריהער דערזעהן אַלס "עמנו אל". גאָט האָט אָבער נישט געגעבען חוה'ן דאָס פאַרשפּרעכען צו געבוירען דעם משיח נייערט אויף שפּעטער ווען דער משיח איז געבוירען געוואָרען פון דער "עלמה" מרים אין בית לחם יהודה.

נו, וועט שוין דער איד פון מיזורי איצט גלויבען און נישט מעהר פרעגען כפל שמונה'דיגע קשיות? ווייל ווען קשיות פרעגען, קאָן ער דאָך פרעגען, פאַרוואָס גאָט האָט בעשאַפען אדם'ן פון אַ שטיקעל ערד, ווייל עס איז קיין כבוד פאַר אַזאַ חכם אַ איד צו וויסען אַז ער איז נור אַ שטיקעל בלאָטע. אָרער

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Avenue., Brooklyn, N. Y
Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 1st.